

- 5) Onko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa määrätyn saastuttaja maksaa -periaatteen kanssa ristiriidassa sellainen ydinsähkön tuotannosta syntyvästä käytetystä ydinpolttoaineesta ja radioaktiivisesta jätteestä kannettava vero, jonka vain ydinenergian tuotantolaitokset joutuvat maksamaan ja josta muut edellä mainittuja jätteitä mahdollisesti tuottavat alat on vapautettu, jolloin muita ydinmateriaaleja tai ydinenergian lähteitä käyttäviä toiminnanharjoittajia ei veroteta siitä huolimatta, että niiden toiminta vaikuttaa suojeltavaan ympäristönäkökohtaan?

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

⁽²⁾ Sähkön toimitusvarmuuden ja infrastruktuuri-investointien turvaamiseksi toteutettavista toimenpiteistä 18.1.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/89/EY (EUVL 2005, L 33, s. 22).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 7.2.2018 – Iberdrola
Generación Nuclear S.A.U. v. Espanjan valtio**

(Asia C-83/18)

(2018/C 182/05)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

Vastapuoli: Espanjan valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko saastuttaja maksaa -periaate, josta määrätään SEUT 191 artiklan 2 kohdassa, luettuna yhdessä yhdenvertaisuuden ja syrjintäkiellon perusperiaatteita koskevien Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklan, joita sovelletaan direktiivin 2009/72/EY ⁽¹⁾ 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa annettuun sääntelyyn siltä osin kuin siinä säädetään muiden tavoitteiden ohella kilpailulle avoimista ja syrjimättömistä sähköalan markkinoista, kanssa, ja jota voidaan muuttaa vain yleiseen taloudelliseen etuun, kuten ympäristönsuojeluun, liittyvistä syistä, esteenä yksinomaan ydinenergiasta sähköä tuottavilta yrityksiltä kannettavien verojen käyttöönotolle silloin, kun kyseisten verojen päätarkoitus ei liity ympäristöön vaan niillä pyritään lisäämään sähköenergian rahoitusjärjestelmän tuloja siten, että edellä mainituille yrityksille aiheutuu tappiollisten sähkön hintojen kattamisesta suurempi rasitus muihin samaa toimintaa harjoittaviin yrityksiin nähden?
- 2) Onko unionin lainsäädännön nojalla mahdollista ottaa kilpailulle avoimilla ja syrjimättömillä sähkömarkkinoilla käyttöön ympäristöveroja ydinalan toimintaan olennaisesti liittyvän saastekuormituksen perusteella täsmentämättä kuitenkaan tätä asiaa koskevissa säännöksissä, sillä verojen käyttöönotto pyritään perustelevaan lain johdanto-osassa eikä lain normatiivisia vaikutuksia tuottavassa osassa ole syntyvästä käytetystä ydinpolttoaineesta ja radioaktiivisesta jätteestä kannettavan veron osalta otettu huomioon katettavien kustannusten sisällyttämistä hintoihin, eikä täsmennyksiä ole annettu myöskään radioaktiivisen jätteen varastoinnin osalta, koska sen hallinnointi- ja varastointikustannukset katetaan jo muilla veroilla, eikä myöskään verotulojen käytöstä säädetä selvästi, ja edellä mainitut yritykset asetetaan korvausvastuuseen enintään 1 200 miljoonan euron määrään saakka?
- 3) Täytyykö edellä mainitun direktiivin 3 artiklan 2 kohdassa säädetty vaatimus siitä, että yleisen taloudellisen edun nimissä asetettavat velvoitteet, kuten ympäristönsuojelu, ovat selkeästi määriteltyjä, avoimia, syrjimättömiä ja todennettavia, kun ympäristönsuojelutavoitetta ja ympäristöveron ominaispiirteitä ei ole täsmennetty säädöksen normatiivisia vaikutuksia tuottavassa osassa?

- 4) Ovatko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa määrätty saastuttaja maksaa -periaate, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklassa määrätty yhdenvertaisuuden ja syrjintäkiellon periaatteet sekä direktiivin 2005/89/EY⁽²⁾ 3 ja 5 artikla, siltä osin kuin niillä pyritään varmistamaan ”sähkön sisämarkkinoiden moitteeton toiminta” ja kehoitetaan jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, ”etteivät tämän direktiivin mukaisesti vahvistetut toimenpiteet ole syrjiviä ja aiheuta kohtuutonta taakkaa markkinoimijoille”, esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa veloitetaan kaikki sähköalan yritykset vastaamaan tappiollisten sähkön hintojen kattamisesta mutta määrätään erityisen raskaita veroluonteisia maksuja ydinsähköä tuottaville yrityksille (lukuun ottamatta vesivoimayhtiöitä, joita pidetään uusiutuvan energian tuottajina) siten, että kyseisiin yrityksiin kohdistuu suurempi verorasitus kuin muihin energiemarkkinoilla toimiviin yrityksiin, jotka on vapautettu näistä maksuista, vaikka jotkin niistä saastuttavat ympäristöä enemmän, ja perustellaan näitä maksuja ympäristönsuojeluun liittyvillä syillä ydinalan toimiin olennaisesti liittyvien riskien ja epävarmuustekijöiden takia mutta ei täsmennetä kustannuksia eikä säädetä verotulojen käytöstä ympäristönsuojelutarkoituksiin sillä perusteella, että ydinjätteen hallinnointi- ja varastointikustannukset katetaan muilla veroilla ja ydinsähköä tuottavat yritykset on asetettu korvausvastuuseen, koska kyseinen kansallinen lainsäädäntö vääristää vapautettujen sisämarkkinoiden vaatimusten mukaista vapaata kilpailua suosimalla muita sähköntuottajia, joiden ei tarvitse maksaa ympäristöveroja käyttäessään saastuttavampia energialähteitä?
- 5) Onko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa määrätyn saastuttaja maksaa -periaatteen kanssa ristiriidassa sellainen ydinsähkön tuotannosta syntyvästä käytetystä ydinpoltoaineesta ja radioaktiivisesta jätteestä kannettava vero, jonka vain ydinenergian tuotantolaitokset joutuvat maksamaan ja josta muut edellä mainittuja jätteitä mahdollisesti tuottavat alat on vapautettu, jolloin muita ydinmateriaaleja tai ydinenergian lähteitä käyttäviä toiminnanharjoittajia ei veroteta siitä huolimatta, että niiden toiminta vaikuttaa suojeltavaan ympäristönäkökohtaan?

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

⁽²⁾ Sähkön toimitusvarmuuden ja infrastruktuuri-investointien turvaamiseksi toteutettavista toimenpiteistä 18.1.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/89/EY (EUVL 2005, L 33, s. 22).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Noord-Nederland (Alankomaat) on esittänyt 12.2.2018 –
Openbaar Ministerie v. ET**

(Asia C-97/18)

(2018/C 182/06)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Noord-Nederland

Pääasian asianosaiset

Hakija: Openbaar Ministerie

Vastapuoli: ET

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko puitepäätöksen 2006/783/YOS⁽¹⁾ 12 artiklan 1 kohtaa tulkita siten, että kun pannaan Alankomaissa täytäntöön päätöksen tehneen valtion siirtämä menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös, voidaan soveltaa rikosprosessilain 577c §:ssä tarkoitettua velvoitteen täyttämiseen pakottamiseksi määrättävää vankeutta (painostusvankeus) myös, kun otetaan huomioon Hoge Raadin 20.12.2011 tekemä päätös,⁽²⁾ jonka mukaan kyseistä painostusvankeutta on pidettävä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklan 1 kappaleessa tarkoitettuna rangaistuksena?